

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 26.1.2004
KOM(2004) 55 slutlig

2002/0021 (COD)

KOMMISSIONENS YTTRANDE

**enligt artikel 251.2 tredje stycket c i EG-fördraget om Europaparlamentets ändringar
av rådets gemensamma ståndpunkt om
förslaget till**

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador

MED ÄNDRING AV KOMMISSIONENS FÖRSLAG enligt artikel 250.2 i EG-fördraget

KOMMISSIONENS YTTRANDE

**enligt artikel 251.2 tredje stycket c i EG-fördraget om Europaparlamentets ändringar
av rådets gemensamma ståndpunkt om
förslaget till**

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador

1. BAKGRUND

Förslaget KOM(2002) 17 slutlig¹ lades fram inför Europaparlamentet och rådet den 19 februari 2002 i överensstämmelse med medbeslutandeförfarandet enligt artikel 175.1 i EG-fördraget.

Regionkommittén har beslutat att inte avge något yttrande.

Ekonomiska och sociala kommittén avgav sitt yttrande den 18 juli 2002².

Europaparlamentet avgav sitt yttrande vid första behandlingen den 14 maj 2003.

Rådet nådde en politisk överenskommelse om en gemensam ståndpunkt den 13 juni 2003. Den 18 september 2003 antog rådet formellt sin gemensamma ståndpunkt.

Europaparlamentet antog fyra ändringsförslag till rådets gemensamma ståndpunkt vid sin andra behandling den 17 december 2003.

I detta yttrande anges kommissionens ståndpunkt om Europaparlamentets ändringsförslag i enlighet med artikel 251.2 c i EG-fördraget.

2. SYFTET MED KOMMISSIONENS FÖRSLAG

Förslaget syftar till att upprätta ramar för förebyggande eller avhjälpande av miljöskador, inbegripet ”skador på skyddade arter och livsmiljöer”, ”skador på vatten” och ”skador på mark”, genom ett system för miljöansvar. Med vissa undantag skall den som har förorsakat miljöskadan eller givit upphov till överhängande hot om sådana skador i enlighet med principen om att förorenaren betalar, stå för de kostnader som uppkommer i samband med de förebyggande eller avhjälpande åtgärder som blir nödvändiga.

¹ EGT C 151 E, 25.6.2002, s. 132.

² EGT C 241, 7.10.2002, s. 162.

3. KOMMISSIONENS YTTRANDE ÖVER PARLAMENTETS ÄNDRINGSFÖRSLAG

3.1. Allmänna anmärkningar

Vid sitt plenum den 17 december 2003 antog Europaparlamentet följande fyra ändringar: **12**, **22**, **27** och **46**.

Kommissionen kan godta ändring **27** till fullo och ändring **12** i princip. De övriga båda ändringarna (**22** och **46**) kan inte godtas.

3.2. Närmare kommentarer

3.2.1. Ändring som godtas till fullo

Ändring 27

Kommissionen godtar ändring **27** som innebär att en av de frågor som kommissionen skall ta upp i sin rapport om direktivets genomförande definieras närmare. Denna närmare definition berör kopplingen mellan redarnas ansvar och oljemottagarnas bidrag i samband med översynen av tillämpningen av artikel 4.2 och 4.4 i fråga om uteslutande av förorening, så som den täcks av de internationella instrument som anges i bilaga IV, från direktivets tillämpningsområde.

3.2.2. Ändring som godkänts i princip

Ändring 12:

I ändring **12** fastställs att behöriga myndigheter endast som sista utväg skall vidta avhjälpande åtgärder. Kommissionen godtar denna ändring i princip, men med följande omformulering av artikel 6: orden ”som en sista utväg” bör inte stå i slutet av artikel 6.2 e, utan i slutet av artikel 6.3.

3.2.3. Ändringsförslag som inte godtagits

Ändring 46

Genom ändring **46** stryks bestämmelsen [i artikel 4.3] om att operatörer kan begränsa sin ansvarsskyldighet i enlighet med den nationella lagstiftning genom vilken konventionen om begränsning av ansvaret för sjöfordringar (LLMC) av 1976 eller Strasbourgkonventionen om begränsning av ansvaret på inre vattenvägar (CLNI) av 1988. Kommissionen kan inte godta denna ändring, eftersom den skulle medföra betydande störningar av den gemensamma ståndpunkten³ som helhet. Det bör noteras att den begränsning av ansvaret som övervägs i artikel 4.3 inte skulle avse miljöskador inom de medlemsstater som inte har ratificerat och genomfört de båda berörda konventionerna. Hur som helst kan kommissionen komma att undersöka huruvida tillämpningen av artikel 4.3 har lett till oönskade resultat i samband med den rapport som avses i artikel 18.

³ Kommissionen har i sitt meddelande till Europaparlamentet av den 19 september 2003 uttryckt sitt fulla stöd för den gemensamma ståndpunkten [SEK(2003) 1027 slutlig].

Ändring 22

Ändring 22 innebär att kommissionen skall lägga fram förslag till harmoniserade obligatoriska ekonomiska säkerheter om inga lämpliga instrument eller marknader för försäkringar eller andra former av ekonomisk säkerhet har införts. Obligatorisk ekonomisk säkerhet skulle införas stegvis (först för skador på vatten och mark, och, efter en bedömningsperiod på två år, för avhjälpande av skador på arter och livsmiljöer). Ett tak kan komma att införas för den ekonomiska säkerheten från fall till fall och beroende på var skadan uppstår, i enlighet med kriterier som anges i ändringen. Slutligen kan medlemsstaterna välja att inte tillämpa dessa bestämmelser på verksamhet med låg risk. Kommissionen kan inte godta denna ändring eftersom den påverkar dess initiativrätt. Dessutom skulle det vara särskilt svårt att anta bestämmelser som gör ekonomisk säkerhet obligatorisk, om de ekonomiska aktörer som är bäst kvalificerade och som har störst ekonomiskt intresse av att utveckla sådana produkter inte har lyckats med det. Vad gäller styckena 2a och 2b i ändringen anser kommissionen inte att det för närvarande finns ett behov av sådana extra bestämmelser, som i dagsläget och i väntan på ny gemenskapslagstiftning endast leder till att medlemsstaterna kan anta åtgärder i fråga om ekonomisk säkerhet. Man måste emellertid komma i håg att medlemsstaterna ändå har rätt att anta sådana bestämmelser utgående från sin allmänna behörighet att lagstifta på det egna territoriet, eftersom inga bestämmelser i direktivet hindrar detta.

4. SLUTSATS

I enlighet med artikel 250.2 i EG-fördraget ändrar kommissionen sitt förslag enligt det ovan sagda.